

[H. C. Toft.]

givet sit ønske om, nu hvor muligheden byder sig, at blive deltagere i Det europæiske økonomiske Fællesskab, og et flertal for dette standpunkt ved folkeafstemningen den 2. oktober vil betyde, at vi fra 1. februar 1973 også er med i landbrugsordningerne i fællesmarkedet.

Vi er enige med regeringen i, at det er af stor betydning for det danske samfund, at de priser, der danner udgangspunktet for prisniveauet for danske landbrugsprodukter, ved vor indtræden i De europæiske Fællesskaber er så nær Europapriserne som muligt, idet vi jo først efter overgangsperiodens udløb, altså 5 år senere, kommer op på Europaprisen. Indtil dette tidspunkt skal vi betale afgifter, der svarer til forskellen på vor indgangspris og Europaprisen. Denne forskel og afgifterne aftrappes dog i løbet af denne periode. De hårde vilkår, landbruget har haft at producere under i de sidste 10 år, hvor støtten fra det øvrige samfund har været nødvendig, vil ved medlemskab ændre sig, og det er da også baggrunden for, at disse to love kan falde bort ved medlemskab — og det skal de, for de kan ikke opretholdes ved vort medlemskab.

Som jeg nævnte før, er vi enige med regeringen i, at det er vigtigt at have de højest mulige indgangspriser ved den ordning, vi indtræder i, og jeg kan derfor give tilsagn om det konservative folkepartis medvirken hertil.

Jeg må dog sige til landbrugsministeren, at han for lang tid siden burde været kommet med forslag her i tinget, og han burde have draget omsorg for, at forhandlingerne mellem landbrugets organisationer og kornbranchen om det kommende års kornaftale havde været afsluttet, således at vi ikke i dag skulle stilles over for et lovforslag, hvor en paragraf indledes med, at under forudsætning af, at det og det vil ske, vil regeringen træffe de foranstaltninger, som lovforslaget i øvrigt går ud på. Jeg har tiltro til, at disse forhandlinger fører til et tilfredsstillende resultat, og det må landbrugsministeren sikkert også have. Ellers bliver det vel nødvendigt, at vi ser på lovgivningen endnu en gang.

Vi er enige i, at en forhøjelse af kornprisen bør følges op af et tilskud i form af et

formalingstilskud med henblik på at fastholde en lavere pris på mel, der er formalet til menneskeføde, i tiden indtil udgangen af januar 1973. De højere priser på korn virker som en øget omkostningsfaktor for svineproduktion, for ægproduktion og fjerkræproduktion, og det er derfor efter vor opfattelse nødvendigt at give producenterne af svinekød, æg og fjerkræ en kompensation, ligesom vi indser det rigtige i, at man medvirker til det bedst mulige prisniveau for kød og mælkeprodukter for at være så nær Europaprisen som muligt.

Det er ikke muligt for os på baggrund af oplysningerne i forslagene og i fremsættelsen at vurdere, om de midler, der stilles til rådighed i perioden indtil 1. februar, er de nødvendige. Vi ved ikke noget om, hvordan man er nået til de konklusioner, der efter regeringens forhandlinger med landbrugets organisationer har ført til forslagene. Det må være rimeligt under udvalgsarbejdet med forslagene at få dette nærmere belyst, ligesom vi også gerne vil have sikkerhed for, at producenterne af svin, æg og fjerkræ får en ligelig behandling i sammenligning med producenterne af korn, som jo bliver væsentligt bedre stillet end tidligere. Der må være en rimelig balance.

Det, man tilsigter med ændringerne i den bestående lovgivning, er en sikring af bedre eksportpriser. Det er ikke en forhøjelse af hjemmemarkedspriserne. Hertil har vi den mekanisme, som vi kender, og som i alt fald vil fortsætte indtil 1. februar. Hvis vi til den tid er medlemmer af Det europæiske Fællesskab, må den ophøre. Men de øgede indtægter, som disse forslag indebærer, er øgede indtægter ved dansk landbrugseksport efter medlemskab af fællesmarkedet, til gavn for både samfundet og for den danske landmand.

Jeg indledte med nogle bemærkninger om nødvendigheden af, at vi op gennem 1960erne gennemførte foranstaltninger til at afbøde de vanskeligheder, landbruget var bragt i. En tilslutning til fællesmarkedet vil give landbruget i Danmark øgede indkomstmuligheder og et langt bedre eksistensgrundlag. Bliver vi medlemmer af fællesmarkedet, siger vi samtidig farvel til disse love, som ofte har optaget sindene her i folketinget. Men bliver det ikke til et medlem-